

DESTER

No. 6 JUNI 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

O.O.V. Sportdag
30 mei 1966, in het
Kralingsebos.

„Volleybal”

66e JAARGANG

Nr 6

INHOUD: Blz.

Onze profeet spreekt 163

De vraag van de maand 165

Zondagsschoolreisje Gemeente Amersfoort 168

Genealogie 169

De Eindhovense districtsconferentie . . 171

Verjaardag van de Z.H.V. 174

De Kerk en haar doel 175

De Utrechtse districtsconferentie . . . 178

Wie is een leider? 183

De O.O.V.-conferentie 1966 186

Gebeurtenissen in de zending 188

Hij die denkt dat hij het kan, kan het . 192

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*”De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

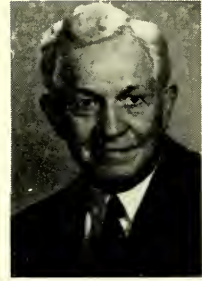
NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

GEBED... EN DIE MEN DE UITWERKING ERVAN KAN AANZIEN

door President David O. McKay

Het gebed is een fundamenteel beginsel van de godsdienst en van de christelijke godsdienst in 't bijzonder. Het gebed is een macht ten goede. Een biddend mens is een groeiend mens, een machtig mens. In Zijn Bergrede zeide Christus:

"... Wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden." (Mattheus 6 : 6)

In deze Kerk hebben wij het grote voorbeeld van een gebed in het heilige bos in de staat New-York. Honderdzesenveertig jaar geleden verklaarde Joseph Smith, een jongen niet ouder dan 14 jaar, dat in antwoord op zijn gebed hij een openbaring van God ontving. Zijn verklaring was eenvoudig, doch positief; en hij was verwonderd toen men aan de waarheid er van twijfelde. Voor hem was deze verklaring slechts de verkondiging van een feit. Het gevolg hiervan was zijn onmiddellijke uitbanning uit de godsdienstige wereld. Binnen zeer korte tijd stond hij alleen. Alleen - en onbekend met de ge-

leerdheid en de wijsbegeerte van zijn tijd.

Alleen - en ongeschoold in kunsten en wetenschappen.

Alleen - zonder wijsgeer die hem kon leren, geen geestelijke die hem tot gids diende. In al zijn eenvoud en goedheid had hij zich met zijn glorierijke boodschap tot hen gewend; met smaad en hoon hadden zij zich van hem afgekeerd.

Hoewel hij alleen scheen te zijn, was hij slechts alleen zoals Mozes op de berg Sinaï dat was, als Jezus op de Olijfberg. Gelijk het de Meester verging, zo verging het de Profeet: zijn aanwijzingen ontving hij niet van de mens, maar rechtstreeks van God, de bron van alle intelligentie.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is op gebed gegrondvest, op nederige, oprechte gemeenschap met de hemelen.

Er zijn minstens vier grote zegeningen voor hen die God in gebed zoeken.

De eerste is *dankbaarheid*. Hun ziel zal van dankbaarheid vervuld zijn voor wat God voor hen heeft gedaan. Zij zullen merken hoe rijk zij zijn bedeed. De jonge man

bijvoorbeeld, die de deur achter zich sluit, de gordijnen dicht doet en in stilte God om hulp smeekt, moet eerst zijn dankbaarheid uiten voor zijn gezondheid, zijn vrienden en geliefden, voor het evangelie en voor de bewijzen van Gods bestaan.

De tweede zegening door het gebed is *leiding*. Ik kan mij geen jonge man voorstellen en geen jong meisje, die des morgens in ernstig gebed nederknielen en daarna de verkeerde weg opgaan. Ik kan mij niet indenken dat een Heilige der Laatste Dagen in zijn hart vijandig blijft, indien hij in 't geheim en in alle oprechtheid God bidt om alle gevoelens van afgunst en boosaardigheid jegens wie dan ook van zijn medemensen uit zijn hart weg te nemen.

De derde zegening is *vertrouwen*. Laten wij de duizenden leerlingen, die met hun studie worstelen, zeggen dat als zij hun lessen willen kennen, zij eerst hun God moeten zoeken, dat de grootste Leraar die de wereld ooit gekend heeft, gereed staat hen te leiden.

Wanneer een student eenmaal weet dat hij de Here in gebed kan naderen, zal hij vertrouwen krijgen dat hij zijn lessen zal leren, zijn toespraak kan voorbereiden, voor zijn medestudenten kan staan en zijn voordracht houden zonder vrees voor mislukking.

De vierde zegening is *inspiratie*. Het is geen verbeelding dat wij God kunnen naderen en licht en leiding van Hem kunnen ontvangen, dat ons verstand zal worden verlicht en onze zielen door Zijn Geest kunnen worden aangeraakt.

Washington zocht dit, Lincoln ontving het, Joseph Smith wist het. Inspiratie komt tot allen, die hun ogen maar willen openen, opdat zij mogen zien. En hun harten, opdat zij mogen verstaan.

Wij geloven in het gebed.

Wij geloven in het herstelde evangelie, hetwelk, in antwoord op gebed, werd geopenbaard. Laten wij dat in ons leven doen blijken, in al onze omgang met onze burens en metgezellen.

De Heiland gaf ons het voorbeeld: altijd kalm, altijd beheerst; er ging iets van Hem uit, dat de mensen konden voelen, wanneer zij Hem voorbij gingen. De vrouw die de zoom van Zijn kleed aanraakte, is hiervan een voorbeeld. Hij voelde dat er kracht van Hem uitging, een goddelijke uitstraling.

Ieder mens die in deze wereld leeft, oefent een invloed uit, hetzij ten goede, hetzij ten kwade. Niet wat hij zegt is het alleen, noch wat hij doet, maar wat hij is. Ieder mens straalt uit wat hij of zij is.

Ieder mens ontvangt uitstraling. De Zaligmaker was zich daarvan bewust. Steeds wanneer Hij met iemand in aanraking kwam, nam Hij die uitstraling waar - of het nu de Samaritaanse vrouw was met haar verleden, of de vrouw die gestenigd had moeten worden, of de mannen, die haar hadden moeten stenigen, of de staatsman Nicodemus of wel de een of andere lepralijder. Hij nam de uitstraling van een ieder waar. In zekere mate bent u ook zo, en ik ook. Het is wat wij zijn en wat wij uitstralen, dat de mensen om ons heen beïnvloedt.

Wij moeten edeler gedachten denken en ons niet overgeven aan lage gedachten en minderwaardig streven. Als wij dat toch doen, zal men dat voelen. Als wij edele gedachten koesteren, als wij edel streven aanmoedigen en onszelf daartoe bepalen, dan zullen de mensen, die in ons gezelschap verkeren, dit merken.

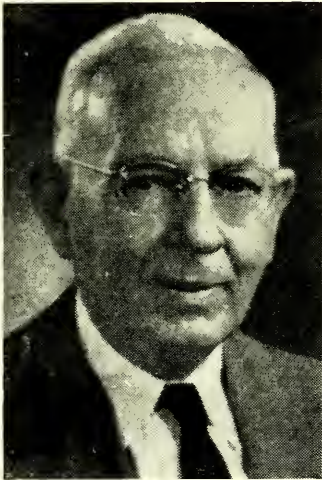
In deze tijd is onze verantwoordelijkheid als priesterschapsdragers, als vrouwen van de Kerk groter dan ooit tevoren om onze tehuizen zo te maken, dat onze burens de harmonie, de liefde en trouw kunnen gevoelen, die van het gezin uitgaan.

Laat onze burens dit zien en horen.

Nooit mag in een woning van een Heilige der Laatste Dagen een vloek, een vervloeking of een boos woord worden gehoord, noch jaloezie of haat mag daar heersen.

Gij zijt de geest, die in uw lichaam woont. Het lichaam is slechts de woonplaats van de geest. God helpe ons van kracht, zelfbeheersing, liefde, welwillendheid blijkt te geven en alle mensen het beste toe te wensen.

God helpe ons, leden van de priesterschap en leden van de Kerk, geloof in God uit te stralen, liefde voor de mensheid, dienstvaardigheid voor Zijn kinderen, waar zij ook zijn.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

VRAAG: In uw boek "Doctrines of Salvation" (dl. 2, pag. 164) zegt u, dat er overvloed van bewijs is, dat voor de doden geen werk werd gedaan tot na de opstanding van onze Verlosser. Toch brachten in onze discussie sommige leden de mening naar voren, dat vele was-

singen en zalvingen in de Tempel van Salomo ten behoeve van de doden werden verricht. Is dat niet zo, of is het mogelijk dat plaatsvervangende verordeningen in de Tempel van Salomo in die oude tijden werden verricht, zoals was-singen, doop en zalving?

ANTWOORD: Er wordt in het Oude Testament niets gezegd over evangelieverordeningen, die in de Tempel van Salomo ten behoeve van de doden zouden zijn verricht. Uit alles wat in het Oude Testament of in het Boek van Mormon met betrekking tot de geschiedenis van Israël werd geschreven, blijkt duidelijk dat er niets in staat dat de gedachte aan de hand doet van plaatsvervangend werk voor de doden in vroegere tijden. De conclusie is zeer klaar en logisch dat dit niet eerder werd gedaan dan nadat Gods Zoon Zijn voorbereidingen voor de zaligmaking der mensen had beëindigd en de opstanding van de doden had teweeg gebracht. Vóór die tijd kon er geen enkele verordening of geen enkel werk van welke aard ook met betrekking tot de opstanding van en verlossing voor de doden worden gedaan. De verordeningen in de Tempel van Salomo waren dan ook beperkt tot de levenden.

Het was niet voordat de Heiland zijn werk had beëindigd en de sleutelen van de opstanding door Zijn grote offer aan het kruis had verkregen, dat er enige verordening, hetzij doop, hetzij ordening of verzegeling, voor de doden naar behoren kon worden verricht. Al die zegeningen moesten wachten totdat de Verlosser Zijn arbeid had voltooid en aldus de sleutelen van de opstanding had verworven. Nu dit zo is, moesten alle verordeningen die in de Tempel van Salomo werden verricht, wel tot stervelingen beperkt blijven.

De verklaring van de Zaligmaker tot Zijn discipelen, onmiddellijk

nadat Hij zich na Zijn verschijning uit het graf bij hen had gevoegd, is van betekenis en luidt als volgt: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geesters..." (Matth. 28 : 18, 19) De gevolgtrekking, die uit deze woorden is te maken, is dat Hij vóór Zijn opstanding niet alle macht in hemel en op aarde had ontvangen. Doch van nu af aan hadden Zijn discipelen de volmacht Zijn woord in de gehele wereld te verkondigen. Bovendien strekten de verordeningen van het evangelie, op grond van Zijn goddelijke autoriteit, zich tot de einden der aarde uit - niet alleen tot de einden der aarde, maar nu moesten die ten behoeve van ieder schepsel, zowel dood als levend, worden aangewend.

Wel kon Abinadi tot de hardnekige Nephieten zeggen:

"De tijd zal komen, dat allen de zaligheid des Heren zullen zien; dat iedere natie, geslacht, taal en volk oog in oog zal zien en voor God zal belijden, dat Zijn oordelen rechtvaardig zijn... Welnu, indien Christus niet in de wereld was gekomen - om van toekomstige dingen te spreken, alsof ze reeds waren geschied - dan kon er geen verlossing zijn geweest. En indien Christus niet uit de doden was opgestaan, of niet de banden des doods had verbroken, zodat het graf zijn overwinning, en de dood zijn prikkel zou hebben, dan had er geen opstanding kunnen zijn. Maar er is een opstanding;

daarom heeft het graf geen overwinning, en de prikkel des doods is in Christus vernietigd. Hij is het Licht en het Leven der wereld; ja, een licht, dat eindeloos is, dat nimmer kan worden verduisterd; ja, en eveneens een leven, dat eindeloos is, zodat er geen dood meer kan zijn." (Mosiah 16 : 1, 6-9)

Het is in strikte overeenstemming met Gods wil dat het grote werk voor de zaligmaking der doden zou zijn bestemd voor diegenen, die in de bedeling van de volheid der tijden zouden leven. Het was een werk, dat niet eerder kon worden gedaan dan nadat de Zaligmaker de deur voor het plaatsvervangende werk had geopend. Daarom was het een leerstelling die noch geleerd, noch in praktijk werd gebracht in het oude Israël. Wij moeten dus wel besluiten dat het doopvont in de Tempel van Salomo alleen voor het dopen van levenden werd gebruikt, totdat de Heiland de schuld had betaald en de overwinning over de dood had behaald. Jammer genoeg wordt er in het Oude Testament weinig over gezegd en voor de doden werd geen enkele verordening ver-

richt. Paulus legt een enkele verklaring af, die, voor zo ver ik weet, de enige directe verklaring is met betrekking tot de zaligmaking van de doden en het verrichten van verordeningen ten hunnen behoeve. Hij zegt: "Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?" (1 Cor. 15:29) Hieruit leren wij dat de verordening van zaligheid voor de doden in de Kerk van Paulus' dagen een leerstelling was, die in praktijk werd gebracht en dat in die bedeling voor hen werd gedoopt. Naarmate de tijd verstreek, raakte dit werk met zijn zegeningen in onbruik en werd tenslotte geheel vergeten.

Wij hebben alle reden te geloven dat de Verlosser, voordat Hij heenging, aan Israël, door Zijn aangestelde gezagsdragers, de volheid der zegeningen van het priesterschap en de zaligmakende verordeningen van het evangelie, zowel voor de doden als voor de levenden, schonk.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Indien gij luchtkastelen hebt gebouwd, behoeft dit geen verloren werk te zijn.

Zij zijn waar zij behoren te zijn. Leg er nu een fundering onder.

Thoreau

Zondagsschoolreisje Gemeente Amersfoort

Op 19 mei (Hemelvaartsdag) was het zondagsschoolreisje van de gemeente Amersfoort vastgesteld. Vorig jaar waren wij naar Harderwijk geweest, en nu was het plan om dichterbij huis te blijven, daar er meer kleine kinderen in de gemeente waren. En dus was besloten om bij goed weer naar de die-rentuin in Amersfoort te gaan. De grote dag was aangebroken en wij stonden om half elf bij de ingang. Het was leuk om steeds de nieuw aankomenden te begroeten. Het was gelukkig mooi zonnig weer, en vanzelfsprekend keek iedereen ook zonnig. Alvorens naar binnen te gaan, gingen wij eerst met ons groepje tezamen in het gras onder de bomen, en bij monde van broeder Hollander dankten wij onze Hemelse Vader voor onze gezondheid en ons samenzijn, en vroegen een zegen voor deze dag. De kinderen stonden al te popelen en dus gingen wij gauw naar binnen. Diverse dieren werden bezocht, en vooral de olifanten en apen onder-vonden veel belangstelling.

Bij de speeltuin aangekomen, open-den wij eerst de tassen om boterhammen te eten en de verder mee-gebrachte lekkernijen, waarna de kinderen en ook sommige groten een druk gebruik van het speeltuig maakten. Ook werd in een ponny-karretje een rondritje gemaakt door de kinderen en werd er ezel-tje gereden. Een van de zusters had een springtouw meegenomen en groot en klein probeerde met het

bekende springliedje "Weet je hoe-veel pannekoeken ik lust, van je 1, 2, 3, enz." de meeste te halen. Wij hadden het voorrecht om zus-ter en broeder Van Rij in ons mid-den te hebben, en broeder Van Rij presteerde het om 30 pannekoeken achter elkaar te springen, wat een hele prestatie was, gezien het feit dat het warm was en er niet zo erg in de maat gedraaid werd. Na een paar uur begon de lucht bedenke-lijk te betrekken en wij vonden het verstandiger om weg te gaan, wat met fel protest van sommige klein-tjes gepaard ging. Getroost door een ijsje gingen ook zij weer tevreden mee, want er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan, en ook aan deze gezellige dag was een einde gekomen. De stemming was uitstekend geweest, en er was geen wanklank vernomen. Wij zijn weer een beetje dichterbij elkaar toegegroeid, en hebben meer liefde voor elkander gekregen.

Jezus zeide: Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander lief hebt: gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt. Hieraan zul-len zij allen weten, dat gij mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander.

Joh. 13 : 34-35

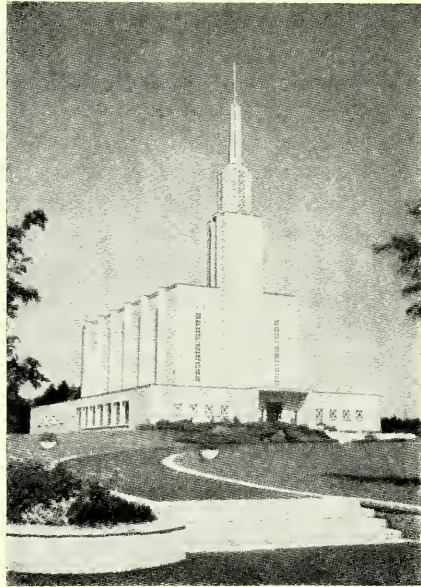
Dat wij allen goede discipelen mo-gen zijn is mijn gebod.

Verslagje geschreven door
zuster R. Otto, secretaresse
zondagsschool gemeente
Amersfoort.

GENEALOGIE

De boodschap van de tempelpresident

Toen wij enige weken geleden in de tempel waren, heeft president Trauffer ernstige woorden gericht tot alle leden van de kerk. En ik meen dan ook niet beter te doen dan deze woorden voor u af te drukken.

"Als de leden van de kerk zouden beseffen van wat een ontzaggeijk grote betekenis de tempelverordeningen zijn, zouden de tempels dag en nacht geopend zijn, en zouden er veel meer tempels gebouwd moeten worden. De zegeningen, verbonden aan de tempelverordeningen, zijn zo onuitputtelijk groot, dat niemand in staat is dat, reeds na enige keren tempelbezoek, te bevatten. Tenzij zij kind aan huis worden in het Huis van God, zal veel hun ontgaan. Velen zien we na de eerste keer nooit meer terug. Sommigen hiervan zijn misschien trouwe leden van de kerk,

maar toch hebben zij dan het tempelwerk niet begrepen. Wie eenmaal in de tempel geweest is, zal moeten behoren tot de tempelfamilie, steeds opnieuw vertoeven in het Huis van onze Hemelse Vader, om er te genieten van Zijn Geest, en gelouterd te worden door het plaatsvervangend werk voor de doden. Door steeds opnieuw alles te ondergaan zal het uw eigendom worden en u zult met Licht worden vervuld want in L. en V. 88 lezen we: "En indien uw oog alleen op Mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen. Heiligt u daarom, opdat uw gemoed oprecht voor God worde, en de dagen zullen komen, dat gij Hem zult zien, want Hij zal Zijn aangezicht voor u ontsluiëren, en het zal in Zijn tijd geschieden, en op

Zijn wijze, en overeenkomstig Zijn wil."

Een enkele van deze leden zal misschien verontschuldigd zijn, hetzij door ziekte of andere zeer moeilijke omstandigheden, maar bij de meesten is het toch zo, dat zij niet de vaste wil hebben om te vertoeven in het Huis van Onze Hemelse Vader en daarom niet de mogelijkheden zoeken om te kunnen gaan. De wereldse zaken zijn voor hen toch belangrijker.

Bij de tempelverordeningen wordt, bij de zegeningen, die daarbij uitgesproken worden, steeds gezegd "gemäss Ihrer Glaubenstreue" (naar de mate van uw geloof en getrouwheid), dit wordt maar al te vaak vergeten. We weten zelfs van leden dat ze de voorgeschreven tempelkleding niet dragen, omdat ze dat te "lastig" vinden. Broeders en zusters, dit hoort bij de verbonden, die u gesloten hebt. En u weet dat u in de macht van de boze bent als u uw verbonden niet houdt. Wij kennen allemaal voorbeelden van leden, die op wonderbaarlijke wijze van de dood gespaard bleven bij ongevallen, alleen omdat ze de tempelkleding droegen. U berooft uzelf van iets onschatbaars als u die niet draagt. Het is allemaal ongehoorzaamheid en gebrek aan geloof. Kijken we naar deze leden dan zien we dat ze ook op ander gebied ongehoor-

zaam zijn. Moeite hebben met hundertende, woord van wijsheid enz. Niet gewillig zijn om veel werk op zich te nemen voor Gods Koninkrijk. Zij hebben niets verstaan van de tempel. In L. en V. 88 lezen we ook "want hij, die niet in staat is de wet van een celestiaal koninkrijk na te komen, kan geen celestiale heerlijkheid verdragen".

Ook hebben wij treurige ervaringen met leden, die in de tempel geweest zijn en daarna afvallen van de kerk. Zij zullen in de diepste duisternis leven, ook al lijkt het hun ogenschijnlijk, naar wereldse maatstaven bekeken, heel goed te gaan. God laat niet met zich spotten!"

Broeders en zusters, allen die uw "endowments" reeds hebt ontvangen, neemt deze woorden ter harte, en begint nu reeds te sparen om volgend jaar mee naar de tempel te gaan. Vele broeders en zusters, die niet kunnen gaan omdat hun echtgenoot geen lid van de kerk is, benijden u om de grote kansen, die u geboden zijn. Zij beseffen ten volle het belang van het naar de tempel kunnen gaan, en begrijpen niet dat u deze kansen niet met beide handen aangrijpt. Zij moeten hun troost putten uit hun patriarchale zegening en hun hoop op de toekomst. U beseft niet half hoe bevoorrecht u bent door naar de tempel te mógen gaan.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Mislukking is geen misdaad, maar een laag doelwit is dat wel.

Lowell

DE EINDHOVENSE

DISTRICTSCONFERENTIE

OP 8 MEI 1966

(van redactiewege bekort)

Deze conferentie, als altijd bestaande uit twee openbare vergaderingen, respectievelijk in de ochtend en de namiddag gehouden, werd door een priesterschapsvergadering voorafgegaan. Deze stond, evenals de genoemde openbare vergaderingen, onder presidium van de zendingspresident Dale R. Curtis en onder leiding van de districtspresident Hendrik van Lieshout. Gelijk met deze priesterschapsvergadering werd een districts-ZHV-vergadering gehouden. Nadat broeder Van Lieshout de aanwezigen had begroet en het openingslied was gezongen, verkreeg president Engelbert, eerste raadgever in het zendingsbestuur, het woord. Hij legde de nadruk op de belangrijkheid van de priesterschapslessen en de activiteit van de jonge priesterschapsdragers. De president van het tweede ouderlingenquorum, broeder Rosema, wees op het verbond, door ons als priesterschapsdragers gesloten. Het verbreken daarvan betekent in feite dat het vertrouwen in God wordt opgezegd. Hedendaagse openbaring leert ons, wat de gevolgen hiervan zijn. Zelfdiscipline, ijver en kennis van het Evangelie vergroten dat vertrouwen.

Na deze vergadering werd om 11 uur de openbare ochtendvergade-

ring door president Van Lieshout met een welkomstwoord geopend, waarna als openingslied no. 60 "Komt, hoort naar eens Proten stem" door de aanwezigen werd gezongen. De gemeentepresident van Eindhoven, broeder Verhoeven, ging voor in gebed. Vervolgens bracht Elder Bernards een pianosolo ten gehore, lied 165 uit de zangbundel.

Hoewel het thema van deze conferentie het eeuwige karakter van de Kerk, van het priesterschap en van de mens was, wijdde broeder Van Lieshout eerst enige woorden aan moederdag en de moeders in het algemeen. Het is voornamelijk de moeder, om wie het gehele gezin draait en aan wie wij ons sterfelijk leven hebben te danken. Hierna zongen de aanwezige priesterschapsdragers staande lied 79 "Laat ons vriendelijke woorden steeds spreken" en werden de moeders bloemen aangeboden.

Broeder Van Lieshout haalde Efeze 2 : 8 aan: "Uit genade zijt gij zalig geworden". De zaligheid is niet alleen voor mannen, doch voor iedereen, door het grote Offer van Jezus Christus. Er is geen sprake van predestinatie, van vóórbeschikking. God heeft ons allen lief en wil dat wij zullen worden als Hij, hetgeen bereikt kan worden door Zijn wil te doen en daar

in te volharden. Dat is in het aardse leven niet te bereiken, maar onze vooruitgang is eeuwig en zet zich in 't hiernamaals voort.

President Curtis, hierna het woord nemend, sprak over het ernstig verkeersongeval, zijn oudste dochter Marcia overkomen en dankte allen voor hun gebed en medeleven ten behoeve van haar en het gehele zwaar beproefde gezin.

"Indien wij in God geloven en geloven dat Hij leeft, dan moeten wij daarvan getuigen", was de kern van zijn toespraak. Die een getuigenis van de waarachtigheid van het evangelie heeft, moet met zijn vrienden en kennissen daarover spreken, in 't bijzonder met zijn kinderen; vader en moeder zijn hun beste leermeesters.

Vervolgens gaf zuster Hool, als moeder, getuigenis van de belangrijkheid van de opvoeding in het Evangelie, speciaal voor de kleinen beneden de acht jaar. Zij moeten opgeleid worden en voorbereid om de doop te ontvangen.

President Engelbert, die daarna sprak, toonde met een droevig voorbeeld aan hoe vreselijk de gevolgen van een verkeerde opvoeding (of gebrek aan opvoeding en liefde) voor een kind kunnen zijn. Zij kunnen zelfs tot ernstige misdrijven leiden, zoals in het voorbeeld door broeder Engelbert werd aangetoond. Hij sloot de rij van sprekers van deze morgen met de opmerking dat het opvolgen van goede raad steeds goede gevolgen heeft, doch de mens heeft zijn vrije wil om die ook te verwerpen.

De vergadering werd om 1 uur namiddag gesloten met het zingen

van lied 199 "O mijn Vader", en gebed, waarin broeder Anthonissen voorging. In deze vergadering waren 102 personen aanwezig.

Namiddagvergadering.

Deze vergadering, onder hetzelfde presidium en onder dezelfde leiding als de ochtendvergadering, werd na een welkomstwoord van president Van Lieshout geopend met het zingen van lied 101 "Israël, hoort, God roept u allen", waarna Elder Bevan voorging in gebed.

De eerste spreker in deze vergadering, Elder Steenblik, herinnerde ons er aan, dat de gave van de Heilige Geest, die wij na de doop ontvangen, nog geen waarborg is, dat wij uit geest zijn wedergeboren. Hebt u enige verandering bij uzelf opgemerkt? Bent u inderdaad wedergeboren? Bent u anders geworden? In uw gezin? Op uw werk? Bent u dienstvaardiger geworden, straalt er iets van u uit? Als wij naar de zachte stem van de Heilige Geest luisteren, zal Hij ons in al deze dingen leiden.

De volgende spreker was broeder Anthonissen. Hij sprak over de onsterfelijkheid van de mens. Vele mensen twifelen daaraan, twifelen aan hun eigen, letterlijke opstanding. Zij nemen wat zij krijgen kunnen, jagen allerlei genoegens na, want na de dood is er niets meer, zo denken zij. Toch twifelen zij en leven dan in angst voor het onbekende. Wij, als Heiligen der Laatste Dagen kunnen ons gelukkig prijzen, dat al deze twijfel is weggenomen en dat wij door onze profeet Joseph Smith

en door de Heilige Geest, die ons dit openbaart, weten, dat sterven een verlossing betekent en dat wij onsterfelijk zijn en een toekomst van eeuwige gelukzaligheid tegemoet gaan, indien wij Gods geboden onderhouden.

Nadat als tussenlied no. 97 "De Heer is mijn Herder" was gezongen, sprak Elder Bevan over de eeuwigheid van het priesterschap. Dit is eveneens eeuwig en komt uit de hemel, waar eeuwige intelligenties wonen. Het is de mens geopenbaard. Zonder het eeuwige priesterschap geen eeuwig leven, want al het geschapene is gewrocht door de macht van het priesterschap. Openbaring en priesterschap zijn onverbrekkelijk met elkander verbonden.

De volgende spreker, Elder Campbell, nam op deze dag de gelegenheid waar in het openbaar zijn dankbaarheid jegens zijn ouders te betuigen; in 't bijzonder jegens zijn moeder. Zij wonen in de Verenigde Staten van Noord-Amerika en verwachten hem binnen een maand thuis. Met het oog op zijn aanstaand vertrek dankte hij een ieder, die hem gastvrijheid en liefde had betoond.

President Cornelius van Rij, tweede raadgever in het zendingsbestuur, districts-president van Utrecht en overziener van de zondagsschool in de Nederlandse Zen-

ding, sloot de rij van sprekers in deze namiddagvergadering. "Alles wat leeft en groeit, heeft warmte nodig", aldus spreker. Mens, dier en plant. Maar de liefde mag evenmin ontbreken. Hoe staat het met onze liefde voor God en onze medemens? Hoe zijn onze daden? Hoe komen wij de geloften na, bij onze doop afgelegd? Het onderhouden van de geboden, het huis Israëls gegeven, brengt ons het eeuwig leven.

Na een dankwoord van de districts-president, broeder Van Lieshout, aan allen, die door daadwerkelijke deelname of aanwezigheid deze conferentie hebben doen slagen, nam de zendings-president nog kort het woord om de aandacht te vestigen op het nieuw verschenen Boek van Mormon met witte stijve kaft en met platen geïllustreerd.

Deze vergadering, om 3 uur namiddag begonnen en door 75 personen bijgewoond, werd om 5 uur gesloten met het zingen van lied 220 "Heiland geef een avondzegen" en gebed, dat door broeder Groeneveld van de Maastrichtse gemeente, werd opgezonden.

De warmte van de middagzon schonk ons warmte van buiten; de warmte en liefde die de sprekers in hun respectievelijke toespraken wisten te leggen, verwarmden ons hart.

L.V.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Idealen zijn als sterren: ge kunt ze met de hand niet aanraken, maar gelijk de zeeman op de oceanen, kiest ge ze als uw gids en wanneer gij ze volgt, bereikt gij uw bestemming.

Carl Schurz

VERJAARDAG VAN DE Z.H.V.

Een niet met name genoemd lid in Salt Lake City zond ons het volgende schrijven:

"Hier zijn een paar foto's die gemaakt zijn in maart 1966 toen we de 124ste verjaardag vierden van de Z.H.V.

Onze Hollandse Z.H.V., die gehouden wordt op maandagavond, telt circa 40 leden. Iedere 2e don-

derdag van de maand hebben we "werkdag" van 10 tot 2 uur.

Vele oude vrienden zullen door de Hollanders op deze foto's herkend worden, en indien mogelijk, zouden we ze graag geplaatst zien in "De Ster". Bij voorbaat hartelijk dank!"

een Z.H.V.-lid

HET MELCHIZEDEKSE PRIESTERSCHAP

DE KERK EN HAAR DOEL

5. *Het doel van de kerk.*

"En opdat de mensen deelgenoten mochten worden van de heerlijkheden die moesten worden geopenbaard, heeft de Here de volheid van Zijn evangelie, Zijn eeuwig verbond, uitgezonden en het in duidelijkheid en eenvoud uitgelegd.

Om de zwakken voor te bereiden op die dingen, welke op de aarde komen, en op de boodschap des Heren ten dage, wanneer de zwakken de wijzen zullen verwarren, en de kleine de sterke natie wordt en twee hun tienduizenden op de vlucht zullen drijven.

En door de zwakke dingen der aarde zal de Here de natiën dopen door de macht van Zijn Geest."

L. en V. 133 : 57-59

"Het plan van eeuwige vooruitgang ligt binnen het bereik van iedere levende ziel op aarde. Aan de Kerk is de geweldige taak opgedragen om dit plan levendig te houden en om het tot alle natiën te brengen. Daarom is de Kerk een grote zendingsorganisatie."

(John A. Widtsoe)

"Wij hebben een doel voor ogen en dat doel is om invloed te krijgen onder alle inwoners van de aarde en wel met het oogmerk om het Koninkrijk Gods in al zijn gerechtigheid, macht en heerlijkheid te vestigen en om de naam van de Godheid te verheerlijken en er

voor te zorgen dat die heilige naam, bij de gratie waarvan wij leven, overal worden geheiligd, dat Hij geëerd mocht worden, dat Zijn werken geëerd mochten worden en dat wij ons waardig mochten gedragen zoals het Zijn kinderen betaamt."

(Brigham Young)

"De zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is om *Vrede op aarde te brengen.*"

(Improvement Era 1937, 113)

6. *De verantwoordelijkheid die op de kerk rust.*

Op de Kerk rust de verantwoordelijkheid om middelen te verschaffen en leiding te geven, opdat de mensheid op paden van geluk geleid worde. Alles wat betrekking heeft op het welzijn van de mensen, moet een zaak van zorg voor de Kerk zijn.

De functie van de Kerk is alles omvattend. Zij dient in alles begrijpend te zijn, daarom moeten alle aspecten des levens zorgvuldig door haar in beschouwing worden genomen. Hetgeen een aangelegenheid van de mens is, moet de aangelegenheid van de Kerk zijn. Niet alleen met betrekking tot de aardse dingen, doch evenzeer met betrekking tot de hemelse dingen van de mensen, dus alles met betrekking tot het aardse leven en het toekomstige leven.

De godsdienst, zoals die door de Kerk wordt gebracht, is een alles omvattende wetenschap . . .”

(Johan A. Widtsoe)

Het is de plicht van de Kerk en vooral van haar leiders om te studeren en onderricht te geven. De Kerk moet een groot onderwijzend lichaam zijn. De leiders moeten, stuk voor stuk, geduld hebben, oneindig geduld.

De leringen van de Kerk moeten verankerd zijn in *waarheid*, en wel een waarheid, die voor het menselijke denken bevattelijk is. *Geen mysteriën.*

Het is de plicht van de Kerk om vrijheid voor ieder individu te verzekeren. De vrije wil is het grondbeginsel of de basis waarop de ganse schepping rust. Het is dan ook de plicht van de Kerk om voor die vrijheid te strijden. Alles wat die vrijheid in gevaar brengt of wat ook maar iets aan die vrijheid te kort wil doen, is *niet Goddelijk, doch satanisch*. Dit geldt zowel op sociaal, economisch als op politiek terrein.

Hoe dichter de Kerk de praktische aspecten des levens benadert, des te dienstbaarder moet zij worden teneinde het menselijke geluk te bevorderen. Dat betekent echter niet, dat de Kerk in de persoonlijke zaken van de leden moet ingrijpen. *De vrije wil van de mens mag nimmer geweld worden aangedaan.*

De Kerk kan helpen, adviseren, vermanen en dit alles met lank-

moedigheid, naastenliefde en vergevensgezindheid. De beginselen van het evangelie moeten verhelderend werken en zij moeten voor die verwardheden in het leven een samenbundelende kracht zijn.

Wij moeten vooral niet vergeten, dat opvoedkundige, sociale en economische problemen hun geestelijke equivalenten hebben. Dit wordt kort en bondig door de Heer in een openbaring aan de profeet gezegd: *”... Mij zijn alle dingen geestelijk, en nimmer heb Ik u een wet gegeven, die tijdelijk was... want Mijn geboden zijn geestelijk”*. (L. en V. 29 : 34-35)

Dit betekent, dat elk probleem in feite een geestelijk probleem is. Elk probleem vloeit voort uit het denken, hetzij positief, hetzij negatief gericht. Het is de werking van de wet van oorzaak en gevolg.

7. De geest van de organisatie van de kerk.

Het woord organisatie zouden wij als volgt kunnen definiëren:

De methodische inrichting of rangschikking van verschillende onderdelen van een bepaalde structuur tot een harmonisch geheel, teneinde aan die structuur systeem en betekenis te geven tot een efficiënt gebruik en tot stimulering van haar activiteiten.

Onze kerkelijke organisatie zouden wij nu als volgt kunnen definiëren: *De ordelijke inrichting of schikking van de leden van de kerk en haar ambtenaren in een harmonisch levend lichaam, zulks ter stimulering van de nodige activi-*

teiten, waardoor Gods plan ten uitvoer kan worden gelegd.

Wij hebben elkander lief en worden geleid door deze wet, het grootste gebod: *"Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw macht, verstand en sterkte en gelijk daaraan is: gij zult uw naasten liefhebben als uzelve"*.

Lees Leer en Verbonden, afd. 4!

Onze gehele organisatie is gebaseerd op: *zelfbeheersing, zelfcontrole, het beginsel van geven en nemen, van liever kwaad te willen ondergaan dan te doen.*

Onze boodschap is: *vrede op aarde, en goede wil onder de mensen, liefde, naastenliefde en vergevensgezindheid.*

De boodschap dient om *allen, die verbonden zijn aan de Kerk van*

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen, te stimuleren en te activeren.

Onze Kerk is een kerk *waarin het recht, derhalve de wet, domineert en die wet is de wet van de liefde.* Er zijn vele voorschriften die moeten worden nagekomen en dit is slechts mogelijk indien *wij de geest van dit werk, van deze organisatie, in ons hart dragen.*

Als wij deze geest niet in ons hart dragen, dan hebben wij slechts een vorm van godsvrucht, die krachteloos is.

"Gij zijt het zout der aarde, indien nu dit zout krachteloos wordt, dan is het nutteloos en dient het te worden weggeworpen."

Door deze geest eerbiedigen wij de organisatie en derhalve eerbiedigen wij die autoriteiten, die geroepen zijn om aan die organisatie leiding te geven.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Goede manieren, die kleur aan het leven schenken, zijn belangrijker dan wetten, want deze zijn maar een van hun manifestaties. De wet raakt ons hier en daar, maar manieren zijn altijd en overal bij ons en doordringen de gemeenschap als de lucht die wij inademen. Goede manieren, zoals wij ze noemen, zijn niet meer of minder dan goed gedrag en bestaan uit beleefdheid en vriendelijkheid.

Smiles

Goede manieren zijn een sterker band dan een mooi gelaat. De eerste binden; het laatste trekt alleen maar aan.

Lamartine

DE UTRECHTSE DISTRICTSCONFERENTIE VAN 15 MEI 1966

Zondag 15 mei 1966, precies de dag waarop 137 jaar geleden Johannes de Doper als opgestaan en verheerlijkt mens uit de hemel nederdaalde en het Aäronische Priesterschap naar de aarde terugbracht en het aan Joseph Smith en Oliver Cowdery overdroeg. Geen wonder dan ook dat het thema van deze conferentie het Priesterschap was.

De ochtendvergadering werd voorafgegaan door een samenkomst van priesterschapsdragers en leden van de Zustershulpvereniging uit het Utrechtse district, die afzonderlijk vergaderden.

Tijdens de priesterschapsvergadering voerden broeder Engelbert, 1e raadgever van de Zendingspresident en broeder Rosema, president van het 2de ouderlingenquorum, het woord.

Eerstgenoemde, als leider van de Aäronische priesterschap in de Nederlandse Zending, beval de jeugd van Zion in de bijzondere aandacht van de gemeentepresidenten aan.

Broeder Rosema behandelde de voor deze vergadering bestemde les "Gewichtigheid en herstel van het Melchizedekse Priesterschap", welk onderwerp tot levendige discussies aanleiding gaf.

De openbare ochtendvergadering kenmerkte zich door een grote opkomst; 144 personen woonden

deze bij, onder leiding van de districtspresident Elder Cornelius van Rij, die de aanwezigen welkom heette, in 't bijzonder president Dale R. Curtis, onze zendingspresident, zijn vrouw en verdere leden van zendingsbestuur en organisatiebesturen. Wij hadden het genoegen broeder Joseph Steenblik, de broer van onze patriarch te horen, die met zijn vrouw een rondreis door Europa maakt. Ook deed het ons veel genoegen te vernemen dat zuster Marcia Curtis vooruit gaat, zij het dan langzaam. Vele zijn de gebeden, die sinds het haar overkomen verkeersongeval ten haren behoefte zijn opgezonden. De vergadering werd voortgezet met het zingen van lied 101: "Israël, hoort, God roept u allen" en gebed, waarin broeder Jan de Bruyn, ge-

President C. van Rij

President Dale R. Curtis

meentepresident van Utrecht, voorging. Daarna werden door president Engelbert enige Aäronische priesterschaponderscheidingen uitgereikt, namelijk aan Wouter E. A. van de Beek, Arie Noot Jr., beiden van de gemeente Zeist en aan de gebroeders Heller uit Amersfoort. Deze vier broeders worden met deze beloning van harte gelukgewenst.

President Curtis, hierna het woord nemend, dankte allen, die in hun gebeden zijn dochter Marcia God om ontferming over haar hadden afgesmeekt. Hij deelde verder mede, dat hij de plannen voor het nieuwe kerkgebouw in Utrecht de vorige dag van het bouwcomité had ontvangen. Het wachten is thans op de eindtoestemming van de kerkautoriteiten in Salt Lake City. De zendingspresident sprak over het doel van ons leven op aarde. Het is een tijd van beproeving voor allen. Deze is nodig, opdat wij leren kennen wat vreugde is. God gaf ons talenten om die te gebruiken. Ga steeds voorwaarts, want stilstand is achter-

uitgang.

Na deze toespraak speelden Elder Oliekan en Elder Davis een quatermains.

Elder Joseph Steenblik, daarna het woord verkrijgend, dacht terug aan de tijd dat hij in de jaren 1926, 1927 en 1928 onder het bestuur van president John P. Lillywhite in Nederland op zending was, tegelijk met Elder van der Berg, thans lid van de presiderende Bischoep. Vijftien leden van zijn familie zijn in Europa op zending; hijzelf is president van een Stake (Ring), die 6 wijken en een leden-tal van 4200 omvat, huis aan huis, over een lengte van 1½ km. Vier-vijfde deel van alle bewoners van die huizen zijn leden van de Kerk. Elder sprak over het welvaartsplan; hij is voorzitter over een groep van 12 ringen, wier leden de zorg dragen over 150 varkens, 65 melkkoeien, 600 kippen, 500 fruitbomen. De opbrengst van dit alles is een vrije gift aan de Kerkautoriteiten, die naar hun wijs inzicht daarvoor kunnen beschikken. Het is iets om jaloers op te worden, doch dat gebeurt niet, want dat woord komt niet in het woordenboek van een Heilige der Laatste dagen voor, nietwaar?

Thans het thema van deze conferentiedag. Broeder Willem van Zoeren, president van de gemeente Amersfoort, tevens lid van het districtsbestuur, opende de rij. Zijn onderwerp: "Het plan van zaligheid is eeuwig". "Het plan van zaligheid is volmaakt", aldus spreker. Het is uit de hemel tot ons gekomen. Wij mensen maken in dit leven ook dikwijls plannen en deze

falen soms, maar het plan van zaligheid faalt nimmer. Als het doel niet wordt bereikt, ligt de fout bij ons, niet bij het plan. Wij hoorden het reeds in het voorbestaan en deden daar kennis op. De herinnering daaraan werd ons met een wijs doel ontnomen, maar het zal eenmaal wederkeren. Het is een zeer groot voorrecht God te kennen, want dat is het eeuwige leven. Spreker verwees daarbij naar Joh. 17:3. Ook in het hierna maals is vooruitgang.

Spreker eindigde met de plechtige aanmaning, speciaal tot de priesterschapsdragers gericht: Weest rein, die de vaten des Heren draagt!"

De volgende spreker, Joop Scholte van de Hilversumse gemeente sprak over een klein meisje, dat stevast iedere avond van haar vader, voor het naar bed gaan, hetzelfde verhaal wilde horen. De vader, het eindeloos vertellen moe, legde het op de band vast. Maar het meisje vond het niet leuk meer. "Waarom niet?" vroeg vader. "Omdat het geen schoot heeft

om op te zitten. "Niet alleen de inhoud, maar ook de wijze, waarop het verteld wordt, is van belang. Het Evangelie is ook een verhaal, het mooiste en het is eeuwig. Het is dan ook vele malen verteld en zal nog ontelbare malen worden verteld. Het gaat er maar om hoe en wat begrijpen wij van het Evangelie? Dat begrip is alleen in de Kerk van Jezus Christus te krijgen, want in Zijn Kerk wordt het Evangelie in alle zuiverheid en waarheid gepredikt. Gelijk Jezus Christus eeuwig is, zo zijn Zijn verordeningen eeuwig: Doop, huwelijk, priesterschap.

Na deze toespraak werd door de aanwezigen lied 217 "Wat is het Evangelie?" staande gezongen.

De laatste spreker in deze vergadering, Elder Cornelius van Rij, sprak over de liefde en zorg, die wij voor onze broeders en zusters behoren te hebben, ook al "ligt" de een de ander niet. Hij vertelde van een kleine jongen, die met een kind in zijn armen met grote moeite en inspanning een bergpad beklimde. Iemand, die het moeizaam geworstel medelijdend gadesloeg, vroeg hem: "Waarom doe je zo veel moeite?" Het antwoord was: "Het is mijn broertje." "Laten wij bedenken", aldus spreker, "bij al wat geschiedt: "het is mijn broeder, of: het is mijn zuster." Spreker eindigde met het vertellen hoe door Gods hulp hij en zijn familie, ondanks voorafgaande ernstige ziekte van de moeder, allen in gezondheid naar de Verenigde Staten konden emigreren. Spreker besloot met een aansporing tot gehoorzaamheid aan Gods geboden;

Joop Scholte

Willem van Zoeren
(blz. 179 rechts onder)

verborgen schatten zullen dan ons deel worden.

Deze ochtendvergadering, om 11 uur begonnen, eindigde met het gezamenlijk zingen van lied 161 "Strijdt voor het recht" en gebed, waarin broeder Hensen van Uningen uit de gemeente Gouda voorging.

Namiddagvergadering.

Deze vergadering, onder leiding van broeder Hendrik ten Broeke, eerste raadgever in het districtsbestuur, begon om 3 uur met een welkomstwoord van genoemd bestuurslid. Na het openingslied "O, zeg wat is waarheid" en het openingsgebed, waarin broeder Wouter E. A. van Beek van de gemeente Zeist voorging, werd de vergadering voortgezet met het zingen van lied 144 "Verlosser van Israël".

De eerste spreker van deze middag was Elder Steenblik, zoon van Joseph Steenblik, die in de ochtendvergadering het woord tot ons richtte. Hij gaf uiting aan zijn

dankbaarheid jegens zijn ouders, die hem in staat stelden op zending te gaan. Hoe leert men een zending kennen? Evenals men een boom aan zijn vruchten leert kennen. "Ik beschouw het als een groot voorrecht lid te zijn van Christus' Kerk en de leiding te genieten van de Heilige Geest, geboren te zijn uit Geest, want aldus zijn zij, die wedergeboren zijn." Spreker verwees hierbij naar Alma 5 : 14 en Mosiah 5 : 7.

Broeder Ten Broeke, hierna het woord verkrijgend, had tot onderwerp van zijn toespraak "De onsterfelijkheid van de mens." "Hierover", aldus spreker, "heeft men in de wereld verschillende meningen, doch wat slechts voor ons van belang is, is de vraag: "Wat leert de Kerk hierover?" Alles wat eeuwig is, heeft noch begin, noch einde. Ons leven begon niet met onze geboorte op aarde. In het voorbestaan leerden wij, gehoorzaamden wij de wetten, die daar heersen. Op gezette tijd werden wij naar de aarde gezonden en leerden het onderscheid tussen goed en kwaad en hadden onze vrije wil te kiezen het goede of het kwade. Broeder Ten Broeke maakte ook het verschil duidelijk tussen onsterfelijkheid en eeuwig leven. Met een verwijzing naar de brief van Judas (vers 21) besloot spreker zijn toespraak met het geven van zijn getuigenis omtrent de waarachtigheid van het Evangelie van Jezus Christus.

Nadat door de aanwezigen lied 126 "De tijd is zeer kort" was gezongen, was de beurt aan schrijver dezes. Zijn onderwerp was:

"De eeuwigheid van het Priesterschap".

Spreker begon met op te merken dat wanneer wij over eeuwigheid spreken, wij een onderwerp behandelen, dat ons begrip te boven gaat. Het eeuwige kan het beperkte verstand van de mens niet omvatten. Toch kan over dit eeuwige priesterschap wel meer worden gezegd dan dat het de macht is, door God de mens verleend om in Zijn naam te handelen en te spreken. Het is ook de macht, waarmee de Schepper de werelden schiep en schept. Het is de macht waardoor verbonden met God de Vader door de mens kunnen worden gesloten, kinderen aan de ouders en ouders aan elkander voor alle eeuwigheid verzegeld kunnen worden, zieken genezen, de doden opgewekt en de opstanding van alle mensen teweeg gebracht worden.

Nadat zuster Rapmund van de gemeente Zeist en zuster Timmer van de gemeente Utrecht onvoorbereid voor het geven van hun getuigenis waren opgeroepen, het-

Joseph Steenblik
(blz. 179, rechts bovenaan)

geen zij met gloed en overtuiging deden, sprak president Engelbert, eerste raadgever in het zendingsbestuur over de verantwoordelijkheid die het verkrijgen van een nieuwe betrekking, zoals dat met hem in Eindhoven het geval is geweest, met zich brengt. Ook het aanvaarden van het Evangelie legt verantwoordelijkheid op. Wanneer die dankbaar wordt aanvaard, zal het Evangelie een bron van ervaring, inspiratie, kracht en succes blijken te zijn.

Spreker gaf uitdrukking aan zijn dankbaarheid een lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn.

Als laatste spreker in deze conferentie hoorden wij van onze zendingspresident Dale R. Curtis. Hij toonde de nieuwe, geïllustreerde uitgave van het Boek van Mormon en belichtte de grote belangrijkheid van deze schriften. Hij spoorde aan tot zo groot mogelijke verspreiding er van, want het boek is een zending van de eerste orde. Spreker besloot met een aansporing aan ons allen zo te leven, ons zo te gedragen volgens de normen die het Evangelie ons stelt, dat wij voorbeelden voor anderen kunnen zijn, want het goede voorbeeld is eveneens een groot zending.

Deze vergadering, die door 104 personen werd bijgewoond, werd om 5 uur gesloten met het zingen van lied 125 "Goede Hemelvader" en gebed, dat door broeder Frans de Visser van de gemeente Amersfoort werd opgezonden.

En hiermede was dan het einde gekomen van een goede en hartversterkende conferentie. A.D.J.

WIE IS EEN LEIDER?

door Alice Colton Smith

De prachtige, purperen lupine, de witte roos van Saron met de ornamentering van rood - al de bloemen welke de heuvelen van Galilea bedekten met voorjaarsglorie, begonnen, onder de sterke zon van de naderende zomer, te verdorren. De nevelen over het harpvormige meer trokken op bij het aanbreken van de dag. De gekozen leiders van het grote nieuwe tijdperk, ingeleid door het prediken van Jezus, keerden ontmoedigd hun vissersboot naar de kust. Zij hadden niets gevangen.

Een belangstellende toeschouwer aan land vroeg of zij een goede vangst hadden gehad. Ze antwoordden "neen".

"Werp het net aan de rechterzijde van het schip uit en gij zult vinden." De kalme zekerheid was onmiskenbaar. Ze wierpen uit. De vangst was ontzaglijk.

Simon Petrus, onstuimig en vol liefde, sprong in de zee, in de richting van de Meester. Op een kolenvuur bereide vis en brood wachtten hem en de andere discipelen. "Kom en eet," zeide Jezus.

Na een verkwikkend ontbijt begon Jezus, de Meester-Leider, tussen zijn Apostelen gezeten: "Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij meer lief dan deze?" Bij zijn eerste vraag toonde Jezus zijn kennis van leiderschap en mensen. Hij vroeg eerst een mening. De vraag bevatte een beroep op getrouwheid.

Jezus vroeg om een verbintenis.

Jezus had Petrus lief, Petrus had Jezus lief, maar Petrus begreep niet alles. Hij was gaan vissen... vissen, terwijl de gehele wereld wachtte om onderwezen te worden. Jezus bestrafte hem niet. Hij maakte zijn instructie duidelijk met een reeks vragen. - Z.H.V. leidsters zullen dikwijls vinden, dat vragen stellen moeilijke situaties kunnen oplossen of helpen in omstandigheden waar instructie kan kwetsen.

Petrus, die de luisterende apostels tot een zendelingengroep zou verenigen, die ten slotte het heidendom voor een groot gedeelte van de Europese landen en gebieden rond de Middellandse Zee zou verdrijven, antwoordde: "Ja Here, Gij weet dat ik U lief heb."

Toen gaf Jezus één van de voornaamste sleutels voor leiderschap aan Petrus "Voed mijn lammeren." Tot Petrus zeide Hij, dat Petrus de jongeren moest zoeken, opleiden, dienen, onderwijzen en een sterke generatie bouwen opdat de Kerk zou blijven groeien als Hij er niet meer zou zijn.

De Z.H.V. leidsters kunnen een sterke vereniging opbouwen, wanneer zij vrouwen een kans geven om te groeien terwijl ze nog jong zijn, ze aan te moedigen en goed op te leiden. Zoek de jonge vrouwen van de Kerk, zowel als de meer bejaarde vrouwen. Leer hen de Z.H.V. te waarderen naarmate zij ouder worden. Een groot Leider leidt anderen op om zijn plaats in

te nemen, nadat hij heen gegaan is. Op die morgen paste Jezus het voorbeeld van Autoriteit toe, waarmee de Kerk alle eeuwen door wordt bestuurd.

Hij sprak tot de man die zijn Profeet zou zijn, wanneer Hij tot zijn Vader terugkeerde... de man, die Hij geroepen had de leiding te nemen. Jezus nam de wijze van autoriteit uitoefenen in acht. Als wij hetzelfde doen in de Z.H.V., gaat onze organisatie van een leien dakje.

Jezus, wederom de analogie met de herder gebruikend, legde er de nadruk op, dat een leider zijn volk liefheeft, op hen past en voor hun behoeften zorgt. Vandaag, evenals lang geleden, draagt de herder in het Heilige Land zijn lammeren in de armen en spreekt tot hen, zodat zij zijn stem zullen kennen wanneer zij ouder zijn. Een leider is iemand die mededogend is, vatbaar voor de gevoelens van anderen, barmhartig en geduldig. - Als een Z.H.V. leidster zo is, zullen de leden daarop reageren wanneer zij roept.

De tweede keer vroeg Jezus aan Petrus: "Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?" Wederom antwoordde Petrus: "Ja Here, Gij weet dat ik U liefheb."

"Voed mijn schapen." Jezus herhaalde hier de noodzakelijkheid van een leider om diegenen lief te hebben met wie hij werkt, en ook de zaak, waarover hij gesteld is. Deze maal betrof de nadruk in zijn kalme, sterke instructie de volwassenen over wie Petrus de leiding zou hebben. Bij het gebruik van het woord "Voed" herinnerde Jezus

zijn apostelen eraan dat men niet moet reageren zoals wereldlijke leiders doen. Leidsters in Zijn zaak, in de Z.H.V. of elders, moeten "besturen", door overreding, met lijdzaamheid, met zachtheid en nederigheid en met ongeveinsde liefde, met vriendelijkheid en zuivere kennis. (L. & V. 121 : 41-42). "Voeden" is niet bevelen of eisen.

Voor de derde maal drong Jezus aan: "Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?" Petrus vond dat "leren" niet altijd eenvoudig is. Petrus was inderdaad gegriefd door deze aanhoudende ondervraging. Hij was bedroefd. In de stille vrede aan de oever van dat meer, werd Petrus misschien gekweld door zijn falen van onlangs. In het uur van beproeving had Petrus gewankeld en zijn Heer verloochend, Wien hij nu zeide lief te hebben. Maar Petrus had te doen met een "Meester-Leider".

Jezus wist dat alle mensen soms falen. Hij wist dat door mislukking mensen kunnen leren en sterk worden. Door Zijn opdracht gaf Hij uiting aan Zijn vertrouwen in de discipel. Hij nam hem aan, die kort geleden zo versaagd had, had hem lief en gaf hem weer een kans. Zoals een leidster in Z.H.V. dikwijls moet doen.

Petrus getuigde van zijn geloof en kennis van de goddelijke roeping van Jezus. "Here, Gij weet alle dingen; Gij weet dat ik U liefheb."

Met deze woorden ondersteunde hij zijn Leider en beloofde plechtig Hem te dienen.

"Voed mijn Schapen". Met deze herhaling riep Jezus hem tot levenslange toewijding aan het werk van

God en zijn medemensen. Petrus moest niet gaan "vissen" terwijl er zoveel te doen was. Hij moest verantwoordelijkheden aannemen en Gods werk doen. Hij moest leiden, dienen, onderrichten, opleiden en behulpzaam zijn.

Degenen die aanwezig waren bij het onderricht aan de oever van het meer, op die late voorjaarsmorgen, zullen zich dikwijls Jezus' woorden herinnerd hebben, "Voed mijn Schapen". Die vredige dag schijnt lang geleden, maar die boodschap is zo fris als de voorjaarslucht.

Wat anders heeft Jezus aan Petrus en ons geleerd met zijn voorbeeld over leiderschap? Een leider heeft goed overlegde doeleinden. Hij begrijpt de behoeften van degenen die hij dient.

Jezus koos zijn vergadering in aangename omstandigheden. Hij zorgde ervoor dat zijn apostelen waren verkwikt en dus klaar om te luisteren en te leren. Een leider slaat

altijd acht op de lichamelijke toestand.

Een leider helpt in tijd van mislukking en prijst zo dikwijls hij kan. Hij is geduldig in onderrichten. Hij erkent de afhankelijkheid van elkander, zoals Jezus deed die morgen, en dat een deel is van het leven en al leiderschap.

Jezus leerde ons in de goedheid van anderen te geloven en te weten dat mensen reageren op tedere zorgen en geduldig onderricht. Door anderen te dienen, voldoen wij aan onze eigen behoefte aan ontwikkeling.

Wanneer wij in onze Z.H.V. leiderschap willen geven, moeten wij studeren en leiderschapskwaliteiten verbeteren. Wat een leider doet, hoe men een leider wordt, hoe men groeit in leiderschap, wat de eigenschappen van een goede leider zijn ... alle dingen die Jezus die morgen in Galilea verklaarde en met een voorbeeld aantoonde.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Trek lering uit de fouten van anderen;
u kunt onmogelijk lang genoeg leven om ze allemaal
zelf te maken.

Improvement Era

Ik zal mij nu voorbereiden en de kans waarnemen
wanneer die komt.

Abraham Lincoln

DE O.O.V.-CONFERENTIE 1966

Hier volgen enige foto's, door onze fotojournalist Mathees Boer van deze Conferentie en van sportactiviteiten op de 2de Pinksterdag genomen.

Br. Paulus M. van 't Schip uit Den Haag tijdens zijn getuigenis.

V.l.n.r.: Dale R. Curtis, H. G. Tempest, H. Carlston en J. P. Jongkees

Het koor.

Het Kwartet van Rotterdam-Zuid.

"De zingende moeders."

Slotwoord (en prijsuitreiking) door br. Ronny Muntinga, Ring-superintendent jonge mannen O.O.V.

Zr. Van der Lende tijdens haar toespraak.

Zr. Thea van Schaaik uit Leiden tijdens haar getuigenis.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ALKMAAR

Verschuur, Albert Antonie; 11 mei 1966

Verschuur, Sylvia Susanna; 11 mei 1966

ARNHEM

Weerman, Jacob; 13 mei 1966

Wijnsouw-de Haan, Maria Elizabeth; 13 mei 1966

Taankink, John Herman Sr.; 13 mei 1966

Taankink-Gerritsen, Hendrika Grada; 13 mei 1966

Taankink, Johan Herman Jr.; 13 mei 1966

Taankink, Martin; 13 mei 1966

Taankink, Gradus Johannes; 13 mei 1966

EINDHOVEN

Beijerling, Freddy Franciscus Willhelmus; 14 mei 1966

Beijerling-Koorevaar, Marie Louise; 14 mei 1966

Engelbert, Rudi Hubert; 14 mei 1966

Van Es, Artje; 14 mei 1966

Geerings, Arnolda Adriana Elizabeth Maria; 14 mei 1966

HAARLEM

Stam, Johannes Cornelis; 11 mei 1966

HENGELO

Stijkel, Grietje Anna; 13 mei 1966

LEEUWARDEN

Kootstra, Grietje; 29 april 1966

NIJMEGEN

Schoolmeesters, Wilhelmus Mechtildis Johannes; 13 mei 1966

Schoolmeesters, Emilia Hendrika Refina Wilhelmina; 13 mei 1966

ZEIST

Noot, Maurits; 3 april 1966

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

Volkstedt, Annegien; 13 mei 1966

DORDRECHT

Koolhoven, Pauline; 25 mei 1966

ROTTERDAM-NOORD

Rosendaal, Greta; 25 mei 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

BRUSSEL

Coelus, Marc Georges Kamiel; 8 mei 1966 tot leraar

GRONINGEN

Coens, Eelco Albertus; 10 april 1966 tot diaken

Majoor, Freerk; 24 april 1966 tot diaken

ZEIST

Matla, Johan Christiaan; 24 april 1966 tot priester

Vreerkamp, Samuel Hendrik; 24 april 1966 tot leraar

ZWOLLE

Heesen, Bertus; 24 april 1966 tot diaken

Schutte, Harry; 24 april 1966 tot diaken

INGEZESEND

GRONINGEN

Dallinga, Catharina Cecilia; 1 mei 1966

OVERLEDEN

DEN HAAG

Rapmund-Kan, San Nio; 19 april 1966

OVERGEPLAATST

Cardall, Duane; van Amsterdam naar Noord Zone

Schow, Brent; van Alkmaar naar Amsterdam

Butler, Dennis; van Alkmaar naar Nijmegen

Galloway, Richard; van Hilversum naar Utrecht

Dilbeck, Steven; van Apeldoorn naar Hilversum

Morgan, Randy; van Ede naar Arnhem

v. d. Beek, Ronald; van Ede naar Arnhem

Autenrieb, Frederick; van Utrecht naar Ede

Brady, Gene; van Arnhem naar Ede

Nelson, Steve; van Mechelen naar Zeist

Mauerman, Keith; van Zeist naar Mechelen

Jackson, Richard; van Gent naar Rotterdam-Noord

van Tienderen, Cornelis; van Rotterdam-Noord naar Gent

Wohler, Eddy; van Antwerpen naar Apeldoorn

Flink, Hans; van Nijmegen naar Antwerpen

Dirkmaat, Gerrit; van Arnhem naar Antwerpen

Reynolds, Don; van Antwerpen naar Brussel

Oliekan, Thomas; van Centrale Zone naar Middelburg

Noorda, Bert; van Haarlem naar Middelburg

Ouderkirk, Terry; van Rotterdam-Zuid naar Zendingskantoor

Campbell, Delton; van Maastricht naar Zendingskantoor

Romig, Gary; van Zendingskantoor naar Rotterdam

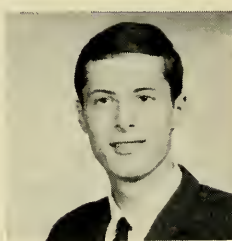
Marquardson, Hal; van Zendingskantoor naar Maastricht
Foster, Steven; van Amsterdam naar Haarlem
Worthington, Boyd; van Brussel naar Den Haag
v. d. Linden, Grant; van Brussel naar Amsterdam
Widdowson, Stewart; van Zendingsschool naar Amsterdam
Kuipers, Peter; van Zendingsschool naar Rotterdam
Bateman, Arnold; van Den Haag naar Centrale Zone
McCulloch, Robert; van Amsterdam naar Gent
Wouden, Carl; van Tilburg naar Zuid Zone
Ence Brian; van Rotterdam-Noord naar Brussel
Langeveld, Charles; van Gent naar Tilburg
Bingham, Helen Marie; van Zendingsschool naar Zendingskantoor

AANGEKOMEN

Bingham, Helen Marie; Dayton, Idaho
Kuipers, Peter; Antioch, California
Widdowson, Stewart L.; Los Angeles, California

H. M. Bingham

P. Kuipers

S. L. Widdowson

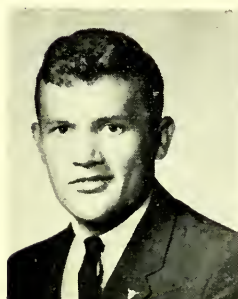
VERTROKKEN

Aardema, Ralph C.; aangekomen: 12 november 1963, vertrokken: 12 mei 1966,
werkzaam geweest: Eindhoven, Amsterdam-West, Haarlem, Noord Zone,
Leiden, Leeuwarden, Zendingskantoor, Brussel.

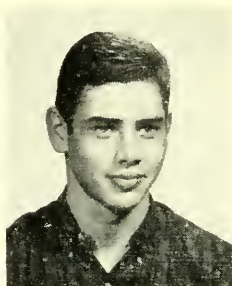
Brown, Ronald Owen; aangekomen: 12 november 1963, vertrokken: 2 mei 1966,
werkzaam geweest: Amsterdam-West, Hilversum, Leeuwarden, Ede, Den
Haag, Brussel, Antwerpen, Rotterdam-Zuid.

Campbell, Delton R.; aangekomen: 10 december 1963, vertrokken: 31 mei 1966,
werkzaam geweest: Amsterdam-West, Almelo, Maastricht, Brussel, Apeldoorn, Maastricht.

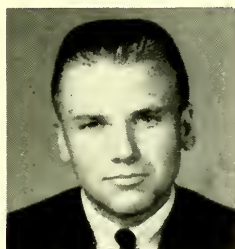
Harker, Lynn Marsh; aangekomen: 12 november 1963, vertrokken: 12 mei 1966,
werkzaam geweest: Rotterdam-Zuid, Amsterdam-Oost, Almelo, Gronin-
gen, Rotterdam-Zuid, Alkmaar, Noord Zone.

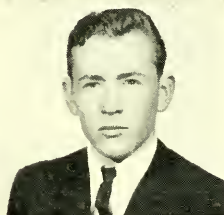
R. C. Aardema

L. M. Harker

R. O. Brown

D. R. Campbell

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Heft uw hoofd op!

Ge zijt niet geschapen om te mislukken, maar om te overwinnen.

Ga voorwaarts in vreugdevol vertrouwen.

George Eliot

Hij die denkt dat hij het kan, kan het

door Richard L. Evans, lid van de Raad van Twaalven.

Ik herinner mij dat jaren geleden een boek verscheen met de intrigerende titel: "Hij die denkt dat hij het kan, kan het". De inhoud weet ik niet goed meer, maar de titel herinner ik mij, want die duidde op het geloof, de moed en het vertrouwen die voor de prestatie vereist worden. "Hij, die denkt dat hij het kan, kan het. Dat kan op bijna iedere onderneming worden toegepast: op het ontwikkelen van talenten, op verbetering van het te verrichten werk, op leren, op het breken met gewoonten, op bekering, ja zelfs op het gaan in de richting van volmaking, in de richting van — zo niet naar.

Het is op zijn eigen wijze een op-nieuw constateren van onze innerlijke rijkdommen en suggereert wat iemand kan doen, wanneer hij in de noodzaak verkeert te trachten iets voor zichzelf te doen. Twee mensen kunnen ziek zijn met blijkbaar overeenkomstige fysieke hulpbronnen, de een met de wil in leven te blijven, de andere zonder. Het resultaat is tegengesteld.

Dat hebben doktoren dikwijls waargenomen. Twee atleten zullen fysiek niet veel verschillen, maar de een heeft meer geest, meer wil en is vastbesloten te slagen, uit te munten. Velen brengen veel tot stand, omdat zij *denken* het te kunnen, omdat zij geloven dat zij

het kunnen. Velen breken met gewoonten, omdat zij er van overtuigd zijn dit te kunnen. De van inzicht getuigende moed op het juiste ogenblik neen te zeggen of ja, is van groot gewicht. Degenen die voorwaarts streven, zijn zij die geloof en vertrouwen hebben dat zij het kunnen. De moed goede doch moeilijke dingen te ondernemen en te volharden tot het einde is een hoge karaktertrek. God bedoelde dat wij zouden leren, onze intelligentie gebruiken, onze problemen oplossen, voor onszelf beslissen, de feiten onder de ogen zien. "De wil zichzelf te helpen," zegt Samuël Smiles, "is de wortel van alle echte vooruitgang van het individu; en wanneer die zich in het leven van velen openbaart, vormt hij de werkelijke bron van nationale sterkte."

Het heeft geen zin te zeggen: "Wij doen ons best", zeide Winston Churchill. "Ge moet in het volbrengen van het noodzakelijke slagen." "De manier voor een jonge man om hogerop te komen," zeide Abraham Lincoln, "is zich op alle manieren die hij kan toepassen, verbeteren en nooit denken dat iemand hem dat wil belletten." Met de wil, met het verlangen, met geloof in zichzelf en met geloof in de hulp, die van buiten kan komen, zal hij, die denkt het te kunnen, het kunnen.

21 JUL 1966